

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Αἱ πρὸ μακροῦ χρόνου ἐν τῇ ἐπὶ Μαϊάνδρῳ Μαγνησίᾳ ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διδάκτορος Ὁθωνος Κέρν, αἵτινες εἶχον διακοπὴν ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐνεκα τῶν βροχῶν, αἱ ὁποῖαι ἡμποδοῦν τοὺς ἐργάτας νὰ ἐργάζωνται, ἐπανεληφθήσαν ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐβδομάδων καὶ ἐνεργοῦνται ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορᾷ τῆς Μαγνησίας. Ἐφεραν δὲ εἰς φῶς ἐκτὸς ἄλλων σπουδαίων εὐρημάτων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τέσσαρα ἀγάλματα, ὧν τὰ δύο παριστῶσι τὴν Ἀθηνᾶν.

Τὸ ἐν ἑκ τῶν ἀγαλμάτων τούτου φέρει ποδὴν μανδύαν κρατούμενον διὰ πορπῶν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων, σταυροειδῶς δ' ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ στήθους· ἐπὶ τοῦ μανδύου τούτου εἶνε γεγλυμένη καφαλή Μεδούσης, ἧς οἱ ὄφεις εἶνε περιετυλιγμένοι περὶ τὸν μαστὸν καὶ τὸν ὦμον τῆς θεᾶς. Τὸ δεύτερον, ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου, φέρει εἰς τὴν μίαν μὲν χειρὰ δόρυ, εἰς τὴν ἑτέραν δὲ ἀσπίδα. Ἀμφοτέρων τῶν ἀγαλμάτων τούτων ἔλλειπουσιν αἱ κεφαλαὶ δυστυχῶς. Τοῦ πρώτου ἀγάλματος, τοῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος, εἶνε τεθραυσμένοι οἱ βραχίονες, εὐρέθησαν ὁμῶς τεμάχια τινὰ, ἃ τινὰ φαίνονται πασιφανῶς καὶ ἀδισταχτῶς ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄγαλμα. Ἡ στάσις, ἡ ἀμφίεσις καὶ ἡ τέχνη δεικνύουσιν ὅτι εἶνε ἔργα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου. Πρὸς δὲ ὁ δε-

ξιὸς ποὺς ἀμφοτέρων καλύπτεται ὑπὸ τοῦ μανδύου, ἐνῷ ὁ ἄριστερός εἶνε γυμνὸς μέχρι τοῦ γόνατος καὶ φέρεται ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπισθεν στριζόμενος ἐπὶ τῆς ἀκρας τῶν δακτύλων. Τὰ δύο δὲ ἄλλα εἶνε ὕψους 2 μέτρων καὶ 30 καὶ παριστῶσι δύο γυναῖκας πολυπτύχους ἐσθῆτας φερούσας καὶ μανδύας ἐρριμμένους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ὑποτίθεται ὅτι παριστάνουσι τὴν πόλιν τῆς Μαγνησίας. Τῶν ἀγαλμάτων τούτων ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐπερείδεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος κρατοῦσα τὸν μανδύαν, ἡ στάσις δὲ αὕτη τοῦ βραχίονος δηλοῖ ὅτι δεικνύει τι διὰ τοῦ δακτύλου. Αἱ κεφαλαὶ ἔλλειπουσιν μόνον τοῦ ἐνὸς εὐρέθη ἡ κεφαλὴ, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ταχέως θὰ εὐρεθῇ καὶ τοῦ ἄλλου. Ἐκτὸς τούτων εὐρέθησαν καὶ πολλὰ ἀνεπίγραφοι πλάκες, πρὸς δὲ δύο ἀγάλματα παριστῶντα ἀμαζῶνας ἐφίππους καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτῶν κρατοῦντας τοὺς χαλινούς τῶν ἵππων των. Τὰ εὐρήματα ταῦτα θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον.

Φιλολογικά

Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον κομψότατον τομίδιον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Jalousie*, τὸ ἐν τῇ «Ἑστία» πρῶτον, κατόπιν δ' ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει» γαλλιστὶ δημοσιευθὲν διήγημα τοῦ κ. Ψυχέρη. Τὸ τομίδιον ἐξετυπώθη εἰς 100 μόνα ἀντίτυπα.

— Αἱ «Ἀντίζηλοι», διήγημα τοῦ κ. Γ. Δροσίνη δημοσιευθὲν τῷ 1887 ἐν τῇ «Ἑστία», μετεφράσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βελτς καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως ὡς ἐπιφυλλὶς τῆς «*Darmstaeter Zeitung*».

— Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» ο. κ. Κ. Παλαμάς δημοσιεύει σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κρίσις Κρίσεως» ἀντικρούων τὰς περὶ ποιητικῆς γλώσσης ἰδέας τοῦ κ. Βλάχου ἐν τῇ κρίσει τοῦ Φιλαδελφείου ἀγῶνος.

— Ὁ ἐν Παρισίοις περιώνυμος ἀνταποκριτὴς τῶν *Kai-ron* τοῦ Λονδίνου Βλῶβιτς πρόκειται ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου νεαροῦ δημοσιογράφου Ἀμερικανοῦ τὴν καταγωγὴν, ὀνομαζομένου Φούλκερτον καὶ ἐργαζομένου ἀπὸ διετίας λίαν εὐδοκίμως ἐν τῇ κεντρικῇ συντάξει τοῦ παγκοσμίου ἀγγλικοῦ φύλλου.

Καλλιτεχνικά

Ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐξέτεθη ἐν τῷ Ζαππεῖῳ μεγάρῳ εἰς κοινὴν θεᾶν ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν ἀγιογραφιῶν τοῦ Θεοράου, ἣν ἐδώρησεν εἰς τὴν ἐταιρίαν ὁ υἱὸς τοῦ διαστήμου ζωγράφου.

— Ἐκ τῆς Καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης τῶν Βρυξελλῶν ἐκλάπησαν εἰκόνες τινεὶ πολύ-

τιμοί, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ μία τοῦ Ῥέμβρανδ. Ἡ ἀξία τῶν κλαπέντων ἔργων ἀνέρχεται εἰς 500 χιλ. φράγκων.

Μουσικά

Ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἐταιρίας ἀπεφασίσθη ὅπως τελεσθῶσι διεθνεῖς μουσικοὶ ἀγῶνες ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου τοῦ 1892, καθ' ὃν χρόνον συμπίπτουν οἱ ἀργυροὶ γάμοι τῶν Βασιλέων. Θὰ ὁρισθῶσι διάφορα βραβεῖα. Θὰ προσκληθῶσι δὲ καὶ αἱ μεγαλειότητες *Sociétés Chorales et instrumentales* τῆς Εὐρώπης. Ὡς ἀγωνοδίκαι ἐκλήθησαν διὰ παρακλητικῶν ἐπιστολῶν οἱ ἔξοχοι μουσικοὶ Γκουινώ, Μασσενὲ καὶ Γκολδμάρκ, οἵτινες εἰσιν ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἐταιρίας. Τὸ μεγαλειότερον *Chorale* τῶν Παρισίων ἡμιεπισήμως ἐγένετο γνωστὸν ὅτι θὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας. Αἱ ἐορταὶ προμηνύονται ἐκτάκτως λαμπραὶ πρὸς πλήρη δὲ ἐπιτυχίαν θὰ συντρέξουν τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρίας ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων.